

427. Føstethingets Forhandlinger.
 16769. **3de. Beh. af Lovf.**
 om Rønturs m m
 at naaar man stiller det saaledes hen, at Skifteforvalteren skal være berettiget til i en Skiftesamling at forlange en Inkassator antagen, saa maas det fremhævede Synspunkt gjøres sig gjældende. Naar man sætter denne Bestemmelse ind som operensstemmende med den gjældende Ret, maas det jo være i Genhold til Plakat af 21de Mars 1809, hvor det hedder at i de Stervboer, hvor alle eller nogen af Arvingerne eller deres Mandatariere ere tilstede, skal Inkassator vælges af dem, men i midsatt Fald af Skifteforvalterne, der dog til saa Fald have at tilføre denne Omstændighed i Protokollen, ogsaa at naar Arvingerne ikke maatte være enige, eller nogle af dem fraværende, da bør Pluralitetens eller de Tilstedeværendes Valg følges; men i saa Fald skal dem Valgte stille Skifteforvalterne i Sikkerhed for Opbebersterne. Og saa hedder det i § 2, at de anmeldte Kreditorer skulle i sig til sammen samt Arve og Gældes Fra gaa- velsie og Boer have den samme Ret som ovenfor er tilfaget Arvingerne i Stervboer. Det rer saabenbart disse Bestemmelser i den nu gjældende Ret, som man sigter til, og jeg kan ikke se rettere end at, naar man vedtager Forslaget under Nr. 13, h, da maas Skifteforvalteren være ansvarlig med Hensyn til denne Inkassator, som den Andte antage. Naar disse ikke forlanges den Sikkerhed, der er nødvendig, da maas i det Tilfælde, at det skulde gaa galt, Skifteretten være angærløs. Dette synes mig at være hovedsynspunktet i denne **Casse:** Den Betragtning, jeg vilde gjøre gjældende, og hvorfor jeg bad om Ordet, er netop den samme, som nu blev fremstillet af den høitærede Justitsminister. Jeg skal ikke komme ind paa hvad det økonomiske Retning her fremført af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3de Valgkreds (S. A. Hansen), uagtet det vistnok fortjener at tages i væsentlig Betragtning, ogsaa i Henseende til det subsidære Forslag under Nr. 13, b, men hvad der forekommer mig fuldkommen klart, og

108de Møde. Ordentlig Samling 1871—72.
 om Rønturs m m
 6770
 hvad den høitærede Justitsminister, ogsaa har udtalt med stor Bestemthed er, at det Ansvar, som efter Lovforslaget i det Helhed og i fuld Operensstemmelse med hele den Betragtning, der ligger til Grund for den Ordning, det indfører, nu paahviler Skifteforvalteren, hortsat der ved Vedtagelsen af dette Forslag, Saalænge det i Operensstemmelse med, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, er Skifteforvalteren, som antager en Inkassator, har man Intet med denne at gjøre. Jeg tror, at det ærede Medlem (Steenstrup) feilede, naar han henvendte Tanken saa stærkt paa, at man kunde saae en Inkassator, som man ellers ikke vilde, betro 4 §, thi man har kun at gjøre med Skifteforvalteren; det er ham, til hvem Kreditorerne, naar de ikke antage en Kurator, uden Begrændsning overlade, at styre Boets Anliggender og tillige at staa til Ansvar for Alt, hvad der maatte blive forsømt eller maatte blive fraværdt Boet paa en bedragerisk Maade. Saalænge man, altsaa bliver staaende ved, hvad man vedtog ved 2den Behandling, staaer denne Forpligtelse dette Ansvar for Skifteforvalteren aldeles uberørt; men vedtager man, jeg vil ikke tale om Forslaget under Etr. a, men Forslaget under Etr. b, er det utvivlsomt klart, at Skifteforvalteren kan skyde hele Ansvaaret for den stedfundne Inkassation over paa Kreditorerne, som netop have villet, at Inkassationen skulde lægges i den af dem valgte Mands Haand efter at være undragen Skifteforvalteren. Jeg vil derhos gjøre opmærksom paa, hvad der maaske kan blive et Lod i Bøgstaaalen ved Thingets Afstemning over Forslaget under Nr. 13, b, at Inkassationen her kommer til at omfatte ikke blot, hvad man er tilhøielig til at anse som det sædvanlige eller som det, der i Grunden kun har Betydning, nemlig Inkassationer ved Løse-reaktioner, men, i det Hele Alt, hvad der staaer i Forbindelse med Boets Aktivfordringer. Det kan være særdeles betydelige Beløb, hvormed der her bliver Tale, og det er netop Ansvaaret for disse Beløb, som De, mine